

دیدگاه

شریک آمریکا و رفیق ایران؟

محمدولایی |باز شدن پای پاکستان به جنگ یمن، یعنی یکی از اضلاع جبهه مقاومت و متحد ایران، ابهاماتی را درباره نقش میانجی گرانه این کشور به وجود آورده که در کنار واقعیت‌هایی مثل پیمان دفاعی مکه، تردد نفتکش‌ها در هرمز و ادامه تبادل پیام‌های تهران و واشنگتن، مستلزم نگاه جدی‌تر به میانجی‌هاست.

هرچند همراهی پاکستان با پیمان دفاعی عربستان لزوماً به معنای مشارکت اسلام‌آباد در عملیات مستقیم علیه انصارالله نیست و این کشور نیز ادعاهای شرکت در حملات تهاجمی را رسماً رد کرده است، اما شواهد میدانی نشان‌دهنده سطح بالای مشارکت عملیاتی پاکستان در این کارزار است و شواهد سیاسی نیز حکایت از عمق راهبردی این همکاری‌ها دارد.

سایر واسطه‌ها نیز با همه تفاوت‌هایشان وضعیت مشابهی دارند و گرچه نسبت به ایران، بی طرف و دارای روابط دوستانه هستند، اما نسبت به دشمنان و رقبای ما نه تنها بی طرف نیستند، بلکه از متحدان راهبردی آن‌ها به‌شمار می‌روند. علاوه بر اینکه منافع خود این کشورها نیز اقتضائات دیگری دارد که در نهایت ضرب‌المثل شریک دزد و رفیق قافله را زنده می‌کنند!

عمان با آنکه سابقه طولانی‌تری در میانجی‌گری میان تهران و واشنگتن دارد، در پرورنده هرمز با تعارض منافع و فشارهای آمریکا دست‌به‌گریبان است. این کشور تیرماه گذشته مسیر موقتی را از جنوب تنگه اعلام کرد که توسط ایران غیرقانونی اعلام شد؛ اما این مسیر با وجود توافقات بعدی با ایران، همچنان با اسکورت آمریکا فعال است. ضمن اینکه بنادر این کشور هم به مرکز پشتیبانی نیروی دریایی آمریکا تبدیل شده است. قطر نیز که این‌روزها کانال دیپلماتیک فعالی میان تهران و واشنگتن فراهم کرده است، میزبانی پایگاه العدید، مهم‌ترین مرکز نظامی آمریکا در منطقه را برعهده دارد که در حال پشتیبانی از عملیات دریایی آمریکا در تنگه هرمز و اسکورت شناورهاست. تانکرهای قطری هم نقش فعالی در دور زدن تنگه دارند و البته هر دو نظم را امتحان می‌کنند؛ اگر بتوانند مجوز ایرانی را می‌گیرند و در صورت لزوم از اسکورت آمریکایی استفاده می‌کنند! میانجی‌هایی بیشترین نقش را در ایجاد فحرفه در ترتیبات ایرانی تنگه هرمز داشته‌اند؛ چراکه این کشورها و متحدانشان از تحقق شروط ایران و حاکم شدن ترتیبات ایرانی بر هرمز متضرر شده‌اند. طی ماه‌های گذشته اخبار متنوعی از مستثنا شدن یا عبور غیرقانونی تانکرهای گاز قطری یا نفتکش‌هایی به مقصد کراچی منتشر شد و نقش عمان نیز در دور زدن تنگه واضح است. طبیعی است که این کشورها در کنار میانجی‌گری، نیم‌نگاهی هم به منافع خود و کسب امتیازات ویژه داشته باشند. تلاش‌های میانجی‌گرایانه این کشورها نیز این پرسش را به وجود می‌آورد که واقعاً برای حل اختلاف است یا برای مدیریت بحران در محدوده‌ای که متحدان امنیتی آن‌ها تعیین کرده‌اند؟ به‌طور مشخص اصرارها و فشارهای میانجی‌گرانه روی یکی از طرفین تفاهم، صرفاً برای طرح مطالبات متقابل بوده یا با هدف مهار ایران و جلوگیری از سرایت جنگ و حفظ امنیت متحدان است، بی‌آنکه درباره منشأ تجاوز یا خواسته‌های طرف ایرانی سخنی بگویند؟

باید پرسید کشوری که بخشی از معماری نظامی آمریکا در منطقه و بلکه زیرساخت امنیتی این رژیم است و در اختلافات منطقه‌ای نیز موضع امنیتی مشخصی دارد، چگونه می‌تواند فقط میانجی بی‌طرفی میان ایران و آمریکا باشد؟ میانجی‌ای که زمین در اختیار جنگنده آمریکایی گذاشته و خود نیز دست‌کم در دفاع از پایگاه آمریکایی مشارکت فعال دارد، می‌تواند بی‌طرف باشد؟

خبر

دبیر شورای عالی امنیت ملی:

دیپلماسی ما تغییر کرده و دیگر به دیپلماسی گذشته برنمی‌گردیم

دبیر شورای عالی امنیت ملی تأکید کرد: دیپلماسی ما تغییر کرده و ما دیگر به دیپلماسی گذشته برنمی‌گردیم.

به گزارش خبرگزاری مهر، سرلشکر محسن رضایی، نماینده رهبر معظم انقلاب و دبیر شورای عالی امنیت ملی در مصاحبه با شبکه PRESSTV در پاسخ به پرسش مجری پرس تی‌وی درباره آخرین تحولات در حوزه دیپلماسی و مذاکرات بیان کرد: دیپلماسی ما تغییر کرده و دیگر به دیپلماسی گذشته برنمی‌گردیم. چون سه دور مذاکره داشتیم و در هر مذاکره‌ای آمریکایی‌ها مذاکره را نیمه‌تمام گذاشتند و به ایران حمله کردند. بنابراین ما دیگر به آن الگوهای دیپلماسی گذشته برنمی‌گردیم. وی ادامه داد: ماهفت شرط را به آمریکایی‌ها اعلام کردیم که اگر این شروط را عملی نکنید، نه تنگه هرمز به روی شما باز می‌شود و نه مذاکراتی در کار است. وی در جواب به این پرسش که پاسخ ایران در جنگ احتمالی بعدی چگونه خواهد بود؟ گفت: نبض اقتصاد آمریکا در منطقه غرب آسیاست. آمریکا امکانات بسیار گران‌قیمتی در منطقه دارد. ما هنوز این‌ها را جزو اهدافمان قرار نداده بودیم، ولی اگر جنگ شود، بسیاری از کابل‌ها، دیتاسنترها و مراکز هوش مصنوعی که بسیار گران بوده و ارزش آن‌ها بیش از ۲ هزار میلیارد دلار است، در تیررس قرار می‌گیرند.

هدایت جاوید | در شرایطی که مارکو روبیو، وزیر امور

خارجه‌چوان و ماجراجوی ترامپ برای توجیه نبرد احمقانه اربایش علیه کشورمان در نمایشی بر فراز تپه پنبیکس در آتن، ضمن فلسفه‌یافی، با استناد به درگیری هخامنشیان و یونان، ایرانیان را ذاتاً خشن معرفی می‌کند تا این گونه افکار عمومی در غرب را فریفته و با اقدام‌های خود همراه کند؛ واقعیت‌های جنگ فراتر از این روایت‌سازی‌های جعلی، و واشنگتن را در تنگنای شدید قرار داده است. رئیس‌جمهور ایالات متحده جلو دوربین ژست پیروزی می‌گیرد ولی اخبار درز کرده از نشست‌های محرمانه، اختلاف در محافل داخلی در خصوص نحوه برخورد با جمهوری اسلامی را منعکس می‌کند. در این باره می‌توان به اظهارات اخیر سناتور برجسته دموکرات اشاره کرد که به افشای خسارت‌های جانی و مالی گسترده ایالات متحده در جنگ با ایران می‌پردازد؛ روندی مخالف بازی رسانه‌ای و دروغ‌پردازی‌های واشنگتن.

■بندی که «مورفی» به آب‌ددا!

سرخط ماجرا به سفر چند روز پیش « کریس مورفی» به غرب آسیا بازمی‌گردد. او که برای دیدار با متحدین و سرکشی از نیروهای آمریکایی به عربستان و قطر رفته، از حقایقی سر درمی‌آورد که در کنگره به واسطه سانسور اعمالی از سوی دولت از آن بی‌اطلاع است! سناتور آمریکایی پس از بازگشت، در گفت‌وگو با روزنامه گاردین به بیان بخشی از دیده‌های خود پرداخته و به‌صراحت کاخ سفید را به تلاش برای پنهان‌سازی هز بنه‌های جنگ علیه ایران متهم می‌کند. افشاجری مورفی درباره دستکاری آمار خسارت‌های جنگ توسط دولت در فضایی است که طبق گفته‌ها، وزارت جنگ (پنتاگون) در جریان سفرش به غرب آسیا، مانع دسترسی او به پایگاه هوایی «العدید» به عنوان یک پایگاه نظامی کلیدی ایالات متحده در قطر شده است؛ اقدامی که بخشی از تلاش‌ها برای پنهان کردن پیامدهای جنگ توصیف شده است.

مورفی بند به آب داده و این گونه از رسوایی بزرگی پرده برداشته که تاکنون بیش از ۴۵ میلیارد دلار هزینه مستقیم روی دست مالیات‌دهندگان آمریکایی گذاشته است. دروغ‌پرکنی دولت درباره بیان این خسارت‌ها البته هر روز بیشتر از دیروز، ترامپ را زیر فشار قرار می‌دهد. حواشی

روزشمار جنگ | روز دویست و بیست و چهارم

ترامپ می‌گوید تا انتخابات به ایران حمله نمی‌کند؛ همزمان گزارشی از درخواست واشنگتن برای حمله مستقل اسرائیل منتشر و تکذیب می‌شود

آشفتنگی در اتاق جنگ یانکی‌ها

زیادی، بر درست بودن حالت دوم گواهی می‌دهند.

■قدرت نظامی، بدون نقشه خروج

در توان نظامی آمریکا تردیدی نیست. مسئله این است که این توان چگونه قرار است به نتیجه‌ای سیاسی تبدیل شود. ماه‌ها حمله، تحریم و محاصره هنوز به توافقی برای پایان جنگ نرسیده است. در هرمز، رفت‌وآمد کشتی‌ها و سرنوشت محاصره همچنان محل درگیری است. در یمن نیز افزایش حملات هوایی و ورود پیمان دفاعی سه قدرت منطقه‌ای نتوانسته توان ضربه‌زنی انصارالله را از میان ببرد. در چنین شرایطی، مسئله فقط شمار ناوها، جنگنده‌ها و موشک‌ها نیست؛ بلکه محدودیت‌های سیاسی و اقتصادی استفاده از آن‌هاست.

هزینه جنگ برای اقتصاد آمریکا، حساسیت انتخابات، نگرانی متحدان منطقه‌ای و خطر پاسخ متقابل، همگی بر تصمیم‌های واشنگتن اثر می‌گذارند. این محدودیت‌ها به معنای از میان رفتن تهدید نظامی نیست، اما نشان می‌دهد اعمال فشار نیز برای طرف مقابل بی‌هزینه نیست. از سوی دیگر، پراکندگی جبهه‌های درگیری، احتمال خطای محاسباتی را افزایش می‌دهد؛ خطایی که ممکن است حتی برخلاف برنامه اولیه کاخ سفید، جنگ را گسترش دهد.

■آشفتنگی در اتاق جنگ

تحولات امروز به‌تنهایی ثابت نمی‌کند واشنگتن راهبرد مشخصی ندارد؛ اما فاصله میان ابزارهای فشار و هدف نهایی جنگ را آشکارتر کرده است. ترامپ می‌خواهد تا انتخابات وارد دور تازه حملات مستقیم نشود، اما گزینه نظامی را کنار نگذارد. از عربستان حمایت کند، اما گرفتار جنگ یمن نشود؛ محاصره ایران را ادامه دهد، اما راه توافقی را هم نبندد. مشکل آنجاست که هر کدام از این سیاست‌ها ممکن است اجرای دیگری را دشوارتر کند. ورود به جنگ یمن تعهدات نظامی آمریکا را سنگین‌تر می‌کند. برخوردهای دریایی می‌تواند فضای مذاکره را متشنج کند. تهدید مداوم به حمله نیز پذیرش توافقی بدون تضمین امنیتی را دشوارتر می‌کند. آشفتنگی در اتاق جنگ واشنگتن، بیش از هر چیز، از همین فاصله میان قدرت ادامه دادن و ناتوانی در یافتن راه پایان دادن پیداست.

روایت و آماری از خسارت‌های سنگین نظامی آمریکا

که پته دروغ گویی ترامپ در باره جنگ با ایران را روی آب می‌ریزد

«سردرد»‌های کوچک دردسرهای بزرگ!



واژین‌رو جزو آمار تلفات جنگ نیستند، تلاش کرده این قضیه را به نوعی ماست‌مالی کند.

■سیاهه شکست‌ها و بی‌اعتباری دروغ‌پرکنی ترامپ

رسوایی تحقیر ارتش ایالات متحده در مقابله با کشورمان به دو گزاره گفته شده (اظهارات مورفی و آمار کشته‌های جنگ) خلاصه نمی‌شود. هفته پیش گزارش برآورد‌های دفتر بودجه کنگره آمریکا، از آسیب به ۸۱ هواپیما و پهپاد هواگرد آمریکایی در جنگ اشاره داشت. طبق این گزارش، انهدام و یا خسارت به ۱۲ فروند جنگنده F-۱۵E Strike Eagle، یک فروند F-۳۵ Lightning II، دو فروند A-۱۰ Thunderbolt II، هفت فروند هواپیمای سوخت‌رسان

ایجاد شده درباره آمار کشته‌های عملیات علیه ایران گواه

این مسئله است. پس از دستکاری و پاپین و بالا کشیدن

مدام، روز گذشته پنتاگون بی سروصدا فهرست اصلاح

شده‌ای از سربازان کشته شده در جنگ را منتشر شد.

طبق گزارش در جنگ با ایران، ۲۱ نظامی کشته و ۸۶۵ نفر

زخمی شده‌اند که در آمار جدید، دو مورد مرگ غیررزمی که

پیش‌تر اعلام نشده بود نیز اضافه شده است. اصلاحیه

پس از آن صورت گرفت که اخیراً بر سر آمار پنتاگون در مورد

شمار تلفات سربازان که کمتر از آمار رسمی است جدال

داخلی شکل گرفت. مخالفان، دولت را به پنهان کردن

داده‌های جنگ متهم می‌کنند ولی مقامات با توجیه اینکه

برخی کشته‌ها هنگام عملیات «خشم‌حماسی» رخ داده

هوایی ائتلاف شدت گرفته و نیروهای دولت یمن عملیات گسترده‌ای

علیه انصارالله آغاز کرده‌اند. با این وجود، توان موشکی و پهپادی

انصارالله هنوز به قوت خود باقی است.

ترامپ که پیش‌تر تمایلی به ورود مستقیم به این جنگ نشان نمی‌داد،

اکنون می‌گوید احتمال مشارکت آمریکا در حملات علیه انصارالله را

بررسی می‌کند. تناقض همین جاست. قرار بود تقویت ائتلاف منطقه‌ای،

بار نظامی آمریکا را سبک‌تر کند؛ اما ادامه حملات انصارالله ممکن است

واشنگتن را ناچار به پذیرش مسئولیت بیشتری کند. گاردین نیز در تحلیل

خود به همین گرفتاری اشاره کرده که حمله ریاض، تلاش ترامپ برای دور

ماندن از یک جنگ منطقه‌ای دیگر را دشوارتر کرده است.

■محاصره‌ای که به شلیک رسید

در دریای عمان، ارتش آمریکا اعلام کرده با شلیک به یک کشتی تجاری، سامانه پیش‌ران آن را از کار انداخته است. فرماندهی مرکزی آمریکا مدعی

است این کشتی پس از خروج از بندری ایرانی، به هشدارهای مربوط به

محاصره توجه نکرده بود. جزئیات حادثه هنوز به‌طور مستقل روشن نشده

است. اهمیت ماجرا فقط در آسیب دیدن یک کشتی نیست. واشنگتن

در حالی وعده می‌دهد حمله تازه‌ای به خاک ایران انجام نمی‌دهد که برای

اجرای محاصره در یایی همچنان از سلاح استفاده می‌کند. کاخ سفید

می‌تواند زمان حمله مستقیم را عقب بیندازد؛ اما لزوماً نمی‌تواند زمان و

۱۴۰۵/۱۳/۲۶

((آگهی مناقصات عمومی یک مر حله ای)) طر حهای عمرانۍ



شرکت آب و فاضلاب مشهد در نظر دارد فراخوان جهت برگزاری مناقصات عمومی مشروح ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید، کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **WWW.SETADIRAN.IR** انجام خواهد شد . لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند .

ردیف	موضوع	شماره فراخوان	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به ریال	نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۱	خرید لوله پلی اتیلن سایز ۲۰۰	۲۰۰۵۰۰۵۱۲۹۰۰۰۱۰۱	۲,۳۹۵,۰۰۰,۰۰۰	۱. واریز نقدی به حساب جاری شماره ۴۰۰۱۰۰۰۹۷۰۷۱۴۶۰۰۹
۲	خرید تابلو کامل برق	۲۰۰۵۰۰۵۱۲۹۰۰۰۱۰۲	۸,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲.مشهد ۳. ضمانتنامه بانکی
۳	خرید لوله پلی اتیلن در سایزهای مختلف	۲۰۰۵۰۰۵۱۲۹۰۰۰۱۰۳	۱۱,۷۶۵,۰۸۹,۰۰۰	۳. اوراق مالی اسلامی

۱- مهلت دریافت اسناد مناقصات : از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۹ لغایت ۱۴۰۵/۰۷/۲۲

۲- خاتمه دوره بازگذاری، تکمیل و ارسال اسناد مناقصات : ۱۴۰۵/۰۸/۰۲

۳- بازگشایی پاکات مناقصات : ۱۴۰۵/۰۸/۰۳

۴- مدت اعتبار پیشنهادات از تاریخ تحویل پاکات پیشنهاد قیمت به مدت ۳ ماه می باشد .

۵- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گذار : مشهد، خیابان فلسطين ، نیش فلسطين ۲۶ ، شرکت آبفا مشهد ، تلفن : ۰۵۱-۳۷۰۰۸۱۵۰

دفتر روابط عمومی و آموزش همگانی شرکت آب و فاضلاب مشهد